

Cô gái đó nhìn thấy Bảo lại nở nụ cười rạng rỡ...Tôi khi đó cảm thấy hình ảnh của cô gái nhỏ này giống như chính bản thân tôi khi xưa...luôn cười khi thấy anh ta xuất hiện...

Bảo đứng tim về ấp úng ,Ngọc tiến tới đưa giỏ hoa quả

-Bố mẹ cháu nói đến gửi chú lăng hoa quả,ông cháu được ra ngoài rồi ạ

-Vậy...vậy sao,vậy là tốt rồi (cười gượng)

Tôi cười thờ nhẹ...

-Mời bạn ấy vào nhà đi anh...

Thảo quay đi Bảo gạt tay Ngọc

-Cút...tới đây làm gì

-Sao chú phũ phàng thế cháu chỉ nhớ chú thôi mà,chú k hề gọi cho cháu dù cháu nhắn tin rất nhiều chú còn chặn luôn là sao...

-Nghe này chú có vợ rồi như cháu thấy đấy,chuyện giữa chúng ta là trao đổi vì vậy về đi và nghiêm cấm xuất hiện trước mặt chú nữa hiểu không...

-Chú quá đáng lắm,cháu đi xa lắm mới tới đây vậy mà...

Tôi đứng trên bậc nhà thấy cô gái đang đứng khóc...tôi thắc mắc

-Anh sao còn đứng đó vậy,mời cô bé vào nhà uống ly nước đã

-Khỏi cần ,bạn ý phải đi luôn rồi

Bảo nghiêng răng trợn mắt nhìn Ngọc...Ngọc gạt nước mắt quay đi vào nhà Bảo

-Cho em xin ly nước nhé chị

Thảo cười nụ cười hiền từ

-Được chứ ,đang mời em vào mà...

Bảo cay cú khi Ngọc đang ngang nhiên trêu tức anh ta...

Thảo bê ly nước ra đưa cho Ngọc rồi cười nhẹ

-Em uống đi

-Em cảm ơn chị,chị nhìn trẻ quá

-Chị 19 còn em

-Em 17 thôi ạ

-trẻ quá,sao bố mẹ k đến mà em lại tới thay vậy

-bố mẹ em đang ở nước ngoài chị ạ,cv khá bận nhà em có mấy khách sạn mà

-Vậy à

-Bố mẹ chị làm gì ạ

-Bố chị mất rồi còn mẹ chị là công nhân thôi

Bảo nắm chặt tay khi thấy Ngọc cố tình ngồi ở nhà anh ta...Bảo đi ra xoa bụng Thảo

-Nay có mệt không

-Em không,ăn nhiều nên chắc lên kg quá đi nặng nề thôi

-Nặng gì đáng vẫn đẹp mà,à cháu uống xong thì ra về nhé chú còn bận đưa vợ chú đi chơi...

Ngọc tức khi thấy Bảo khen vợ ngay trước mặt...

-Chú đưa cháu ra xe nhé,cháu có cái này nhắn riêng chú lời bố mẹ cháu dặn ạ

Tôi cười rồi ý nói Bảo cứ đi đi...

Bảo mặt hầm hầm đi ra bên ngoài ,Ngọc nắm tay Bảo khiến anh ta giật mình,anh ta gạt rồi ngoái lại phía sau sợ vợ thấy...

-Cháu điên à,về đi

-Cháu sẽ nói cho vợ chú về chuyện đêm đó chú có sợ k

-vậy ông của cháu sẽ bị tù một gông ngay tức khắc

-Cháu cũng nghĩ đến chuyện đó nên sẽ k bh nói đâu chú yên tâm,cháu trêu thôi mà...cháu có chuyện này lớn hơn ạ,cháu có thai rồi ạ hơn 2 tháng rồi của chú...

-Đi bỏ đi chú sẽ đưa đi

-Chú nói vậy k thấy tội hay sao ah

-Không vì chú chỉ muốn có con vs người mà chú yêu

Ngọc nắm chặt tay

-Cháu cũng muốn có con vs người cháu yêu và người đó là chú

-Nghe này nhóc ngoài kia còn rất nhiều chàng trai trẻ và giữa chúng ta hoàn toàn là thoáng qua ,nếu bắt chú phải chịu trách nhiệm cho tình một đêm thì k đến lượt cháu đâu,chú sẽ đưa cháu đi bỏ ngay bh k đâu đâu yên tâm...

-cháu k bao giờ bỏ đâu,bố mẹ cháu rồi sẽ biết khi đó chú tính thế nào ạ

-Chú chẳng sợ ai nhóc hiểu không,nếu cháu muốn nói cứ nói vs bme cháu và tự họ sẽ đưa cháu đi giải quyết

-Cháu sẽ vào nói vs vợ chú

Bảo giật tay Ngọc lại

-Tránh xa vợ chú ra hiểu không

-Đây cũng là con của chú mà,nhỡ cháu phá bỏ xong sau này k có con được nữa thì sao

Bảo ôm trán rồi châm thuốc hút khi thấy Ngọc khóc

-Tài xế sẽ đưa cháu đến khách sạn ,mai chú sẽ đưa cháu đi phá,quyết định vậy đi...

Bảo quay vào trong nhà anh ta thấy vợ đứng ở cửa liền giật mình

-Cô bé về chưa anh

-Về rồi

-17 tuổi giống em khi xưa ,rất cá tính nhanh nhẹn...

-K giống em đâu ...vào nghỉ ngơi đi

Ngọc ở trên xe nhấn vào máy Bảo...

"Mai chúng ta gặp nhau đấy ,nếu k cháu kb sẽ tả việc chung ta qua đêm thế nào với vợ chú đâu..."

Bảo đọc được tin nhắn rồi tức nắm chặt điện thoại...

Đêm đến Bảo ngồi □óp chân cho vợ

-Thèm ăn gì k

-em k ăn suốt ngày no lắm rồi

-Thế tốt rồi

-Anh thích con trai hay con gái

-Con nào cũng được

-Em k nghĩ mình lại có thể mang thai được vì vậy em sẽ hết sức giữ gìn và cố gắng vì con...bác sỹ nói em tránh suy nghĩ nhưng em lại chẳng có gì để suy nghĩ cả hi hi...

Bảo nhìn Thảo cười ngô nghê...anh ta xoa má rồi hôn chụt lên bụng vợ...

-Dù cho có chuyện gì cũng phải luôn nghĩ rằng anh yêu em

-Nay trở trời hay sao mà sến vậy

-Anh nói nghiêm túc đấy...

-Nhìn 4 tháng rồi có táy máy bên ngoài k đấy

-k có điên à làm gì đến mức thế

-Như em nói đấy chỉ khi lòng chung thủy k còn thì em sẽ coi tình yêu là một điểm □hế...

Bảo ôm chầm lấy vợ lo sợ sẽ mất Thảo...

-Anh chỉ yêu em...anh hứa đấy...

-Em cũng chỉ yêu ông xã của mình thôi...

Bảo cười nhưng đôi mắt đầy vẻ lo lắng anh ta hôn lên trán vợ gương mặt k vui vẻ...

Hôm sau tôi đến trường nộp giấy tờ xin nghỉ học, trên đường về ghé vào gánh hàng hoa rong trên phố...tôi đang chọn vài bông sen thì một phụ mua bên cạnh tôi bị giật túi sách...

-cướp□ cướp□...

Tôi vừa đặt sen lên xe vít ga chậm thì tên cướp□ lao thẳng vào xe tôi vì mất lái...tôi ngã văng ra đường đập bụng xuống đất...

Dân lao ra tóm hai tên cướp□ rồi kêu lên...

-Cô gái cô k sao chứ,máu chảy...

Tôi nhìn máu chảy dưới chân rồi ngất lịm đi...

Bảo đưa Ngọc đến cổng viện

-Vào đó người quen của chú sẽ làm cho cháu

-Cháu sợ lắm,có cách nào khác không

-Như thoả thuận nếu cháu phá bỏ chúng ta sẽ gặp nhau và yêu nhau trong thầm kín
 -Chú k lật kèo nói dối chứ
 -Chú chuẩn lăm yên tâm,phá đi
 Bảo chợt nghe điện thoại ...Chị dâu Bảo nói vội vã “ Thảo đã bị tai nạn hiện đang cấp cứu con của em không cứu được”
 Bảo buông ống điện thoại ...
 -Nghe chị nói gì không đấy ...Bảo
 Ngọc đôi mắt tròn xoe nhìn Bảo
 -Có chuyện gì vậy chú điện thoại có ai gọi kìa...
 Bảo k nói câu gì bắt xe khác cho Ngọc về
 -Cứ về khách sạn đi
 -Sao lại thế ạ
 -Bảo làm gì thì làm vậy đi (quát Ngọc)...
 Bảo đi vào trong viện thì Thảo đang mổ cấp cứu bên trong...Chị dâu ra an ủi
 -Cố gắng vượt qua em nhé...
 -Lần thứ mấy rồi chị,con em đã lớn rồi mà
 -Tai nạn k mong muốn thôi mà em cũng đừng trách Thảo..con bé chắc hẳn cũng đau lòng lắm
 Bảo k nói câu gì lảng lạng quay đi
 “ Bảo...k đợi con bé ra hay sao,Bảo...”
 Bảo lái xe trở về ,trên đường anh ta nghĩ đến ngày đưa Thảo đi phá thai “ tôi xin chú đừng làm vậy”
 “Cô định để cái thai trời tôi à”
 “ Đừng ép cháu phá bỏ mà”...
 Bảo đỏ đôi mắt cười như kẻ điên trong xe khi nghĩ đến chuyện năm Thảo 17 tuổi...về tới nhà
 Bảo ngồi ở phòng khách bên cạnh là cái xúc xắc...Cô giúp việc đi ra cười tươi
 -Của cháu cô đấy ,nó dễ nuôi xin vài bộ quần áo vs đồ chơi cho Thảo ...
 Bảo cầm xúc xắc nhìn rồi cười nước mắt anh ta rơi xuống...cô giúp việc như [hết lạng ...
 “ con của tôi và Thảo chắc sẽ mãi mãi chẳng bao giờ có thể có được”
 Bảo ôm xúc xắc rồi lấy tay bịt miệng để khóc không ra tiếng...
 Sau ngày tôi xảy thai ,Bảo nói để tôi về nhà để cho mẹ tôi tiện chăm sóc,tôi như đứa có xác k hồn người gầy rộc đi
 -Ăn đi con chuyện đâu còn có đó,sau này lại có thì cẩn thận hơn có sao đâu
 -Con mệt mỏi mẹ ạ
 -Thằng bảo nó có nói gì k
 -Anh ấy k gọi,k nhắn gì cho con cả...con thật sự đâu có muốn chuyện đấy xảy ra ...con mệt mỏi mẹ ạ,con làm mất con của con lỗi do con mẹ ời...
 -Thôi nào nó lao vào con tránh sao được,tắm rửa tốt còn có bé khác...còn trẻ k lo ...

2 tháng khi tôi ở nhà để Bảo k tới một lần nào,tôi ngày nào cũng nhắn tin nhưng anh ấy không nhắn lại...

-Con ơi Lan và Chi đến đón này

Tôi đi ra ngoài thấy Lan và Chi tới,thấy tôi hai đứa meo máo...

-Cố gắng lên mày nhé bọn tao vừa nghe mẹ mày kể chuyện,cứ nghĩ giấu bọn tao là dc à,bảo sao hẹn đi cafe k đi

-Tao ổn mà

Chi cười gượng rồi ôm cổ tôi

-Rồi sẽ có những thiên thần khác mày nhé

Ba chúng tôi ôm nhau mà tôi ứa nước mắt...sau đó Lan và chi muốn tôi bớt buồn ba đưa liền rủ nhau đi xem phim...

Lan và Chi phân chia...

-Chi mày đi mua nước tao đi mua vé...

-Còn tao thì sao

Cả hai đồng thanh “ mày ra kia ngồi chờ”...

Tôi cười nhẹ,dòng người vừa xem xong ủa ra từ trong rạp...tôi đeo khẩu trang lên vì đang bị cảm cúm sợ lây cho mọi người...Lan và Chi bê đồ ra “ Ra kia chờ đi”

Chợt tôi thấy Bảo đi cùng cô gái tới nhà tôi lần trước,bụng cô ta khá to như đang mang bầu...Lan ấp úng

-Anh...anh bảo đúng k

-suyt k phải đâu vào thôi Thảo

Tôi gạt tay Chi...

-Là anh ta ,tao phải ra nói chuyện ...

Chi nhắm mắt thở dài ...cả Lan và Chi chạy theo Thảo...

Tôi đi sau Bảo thấy cô gái nói

-Con đập mạnh quá anh

-Sau này anh bận nên k thể đưa em đi xem phim dc đâu

-Anh vì con mà đúng k,em ở trong phòng nhiều cũng chán lắm...con đập này anh

Bảo cười rồi đặt tay lên bụng cô gái đó ...giây phút đó tôi như ÷hể lạng...anh ta đã phản bội mình đó chính là tình yêu?

Lan và chi khựng lại khi thấy Thảo rơi nước mắt nhìn Bảo đang cười nói vs cô gái khác...

“ Người tao yêu bấy lâu nay là ai,tao cũng chưa hiểu được liệu đáng để tao thương...”